

DE NEW YORK
TIMES OMSCHREEF
JP MORGAN-BAAS
JAMIE DIMON
EERDER ALS DE
MINST GEHATE
BANKIER OP WALL
STREET

later ook het Congres) schroomt de handige Dimon niet om zijn deemoedige kant te laten zien. “Tuurlijk, we maken fouten, zoals met dat Walvis-ding”, zegt hij tegen de studenten. “Bedrijven maken fouten. We moeten de boel opschonen. We kunnen ervan leren en er beter van worden.” Dat het dwaas is geweest, durft Dimon – wetende dat alles toch nu naar buiten komt – hardop te zeggen. “Het was het domste wat ik ooit heb gezien”, zegt Dimon in een interview met *New York Magazine*. “Het was zo complex, zo groot, zo illiquide, zo stom.”

Door het een inschattingfout te noemen, probeert Dimon de aantijgingen van bewuste misleiding te pareren. Wel moet hij als sanctie van zijn commissarissen de helft van zijn bonus over 2012 inleveren. Daardoor is hij even niet meer de best betaalde bankier van Wall Street maar komt dit jaar nog altijd uit op een riant 10 miljoen dollar. De bankier kan het niet nalaten te onderstrepen dat de bank de verliezen van ‘De Walvis’ makkelijk kan behappen. De bank heeft een waaier aan activiteiten en is de grootste derivatenhandelaar in de wereld en de grootste partij op de (nog altijd ongereguleerde en ondoorzichtige) markt voor kredietderivaten. Het staat buiten twijfel dat JP Morgan er op papier sterker voor staat dan ooit. Dimon onderstreept dat de winsten zelden zo groot waren. Het is alsof de bankier weer in Queens op het schoolplein staat.

tische kredietportefeuille. Dimon weet dat daarmee het nodige is misgegaan. Maar ook na de publiciteit gaat het verdraaien van de werkelijkheid door.

Tegen analisten uit de buitenwereld zegt Dimon op 13 april in een *conference call* rond de kwartaalcijfers heel brutaal: “Het is een complete storm in een glas water”, een opmerking die Dimon tot de dag van vandaag achtervolgt, ook al heeft hij zijn ‘spijt’ betuigd. Zijn financiële rechterhand Douglas Braunstein probeert ook de onrust te sussen. “De bank voelt zich zeer op zijn gemak met de posities.” Hij beweert dat alles in detail bekend is bij de risk managers van het concern en toezichthouders. Braunstein zegt dat de afdeling niet speculeert maar heel goed voorbereide lange-termijnbeleggingen doet.

Uit het Senaatsonderzoek blijkt dat allemaal bezijden de waarheid. Het rapport haalt een interne presentatie aan van een maand eerder waarin vooral het kortetermijnkarakter van de synthetische kredietderivaten wordt onderstreept. Over

Braunsteins beschrijving zegt het rapport: Die waren “op zijn best onjuist en in het slechtste geval bedrieglijk”. Tragisch genoeg loopt het verlies bij JP Morgan daarna alleen maar verder op. Van 2 miljard dollar naar 3 miljard dollar naar 6 miljard dollar.

JP Morgan laat haar woordvoerders onderstrepen dat het management altijd te goeder trouw heeft gehandeld. Als dat waar zou zijn, is de vraag gerechtvaardigd of de bank zelf wel voldoende kan doorgronden welke risico’s ze neemt.

BEWUSTE MANIPULATIE

De bank zegt belangrijke stappen gezet te hebben om problemen in de toekomst te voorkomen. Dat moet de buitenwereld maar geloven. De bank heeft de affaire consequent en bewust gebagatelliseerd, toont het Senaatsonderzoek aan. Het blijkt nog altijd gemakkelijk te zijn om te manipuleren met de waardering van kredietderivaten. Maandenlang verbergt de bank honderden miljoenen dollars aan

verliezen zonder dat het boven water komt in interne en externe controles.

Het moet een alarmbel zijn voor de grotere beleggers in Amerikaanse banken zoals Nederlandse pensioenfondsen als het ABP en PGGM. JP Morgan is vandaag de dag de machtigste instelling uit een sector die vier jaar geleden de wereldeconomie op de rand van de afgrond bracht en met belastinggeld gered moest worden. Het lijkt alsof de bank weinig geleerd heeft van de fouten die hebben geleid tot de crisis.

Tegenover de studenten (en

CONCLUSIE SENAAT

Volgens de Senaat laat de zaak zien hoe synthetische kredietderivaten zijn uitgegroeid tot een ‘multimiljardenrisico’ binnen het Amerikaanse banksysteem. Het rapport toont aan dat handelaren ontoereikende waarderingsmethodieken gebruikten om aanzienlijke verliezen voor maanden verborgen te houden. Volgens het

rapport heeft de bank risicoli-mieten routinematig gebroken. Modellen om risico’s te meten, werden gemanipuleerd. Toezicht werd te gemakkelijk ontweken of gehinderd. Financiële resultaten zijn verkeerd aan beleggers, toezichthouders, beleidsmakers, en de belastingbetalers voorgespiegeld.